

หลวงปู่เครื่อง สุภโท
วัดสระกำแพงใหญ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ

หลวงปู่เครื่อง สุภทโท วัดสระกำแพงใหญ่ อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ

หลวงปู่เครื่อง
สุภทโท แห่งวัดสระ
กำแพงใหญ่ จ.ศรีสะเกษ
ท่านเป็นพระสงฆ์ซึ่ง
ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ
เป็นที่ตั้งของศรัทธาของ
ชาวจังหวัดศรีสะเกษ
และสาธุชนจากทั่ว
ประเทศ

วันที่เราไปสัมภาษณ์ หลวงปู่เครื่องนั้น ได้มีญาติโยมมาราบ
ท่าน เอามะพร้าวมาถวายพร้อมปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ท่านให้ความเมตตา
เป็นกันเองกับญาติโยมเป็นอย่างมาก ท่านเป็นศูนย์รวมจิตใจ ศูนย์รวม
ศรัทธาของสาธุชนจริงๆ และท่านก็เมตตาเล่าให้ฟังถึงการที่ได้ไปพบ
หลวงพ่อด่วนว่ามีความเป็นมาอย่างไร ซึ่งน่าประทับใจเป็นอย่างยิ่ง

ตอนนั้นอาตมาอายุประมาณ ๔๒ ปี บังเอิญอาตมาได้เอาเณรเล็กๆ
ไปฝากเพื่อศึกษาเล่าเรียนที่วัดปากน้ำ เพราะเป็นสำนักเรียนที่สอนได้
เยอะและมีการปฏิบัติธรรมด้วย จึงได้ให้เขาปฏิบัติและศึกษาเล่าเรียน
ด้วยความคิดถึงณเตรก็เลยไปเยี่ยม พอไปถึงวัดปากน้ำ ก็เจอมหาสม
มหาสมบอกว่าต้องรอฉันเข้าเสร็จก่อนจึงจะเข้าไปนมัสการหลวงพ่อด่วน
พอเราฉันเข้าเสร็จก็ไปนมัสการท่าน พบท่านที่หน้ากุฏิ ตอนนั้นเราเองก็
ไม่สำรวมเคยสูบบุหรี่ ก็เลยสูบให้ท่านเห็น ท่านก็ยิ้มๆ ไม่ได้ว่าอะไร ท่าน
ก็ถามว่า “มาจากไหน” “มาจากวัดสระกำแพงใหญ่ครับ” ก็ตอบท่านไป

“ไปยังไงมายังไงล่ะ” “เคย
เอาธนน้อยมาฝากไว้กับ
หลวงพ่อกับ” ท่านก็ว่า
“เออดี” “แล้วบวชมาก็ปี
แล้วละ” ท่านถามต่อ “บวช
มา ๒๒ ปีแล้วครับ” “โอ้...
๒๒ ปีแล้ว อย่างอื่นทำไม
อดได้ล่ะ แล้วบุหรี่นี้มัน
วิเศษวิโสหรือ” ท่านก็ว่า
แค่นี้แหละ เราก็บอกกับท่าน
ว่า “กระผมอยากมาอบรม
ธรรมกายกับหลวงพ่อบ้าง
ครับ” แล้วท่านก็ให้ไปอยู่
เนกขัมมะ พอดีมีโยมแม่ชีที่

เป็นหัวหน้าแม่ชี รู้สึกจะชื่อแม่ชีสอน เห็นเรานั่งธรรมะก็เลื่อมใส มอบ
กุฏิให้หลังหนึ่ง และปวารณาเรื่องอาหารการกิน แล้วก็ได้ฟังหลวงพ่อบุหรี่
หลวงพ่อบุหรี่ท่านต้องการจะเลี้ยงพระเณรทุกองค์ ก็นิมนต์มาฉันที่ศาลากัน
หมดทุกองค์ เราก็คิดว่าเฮายังไงดี จึงตัดสินใจว่า เราต้องเคารพหลวงพ่อบุหรี่
ดีกว่าจึงลงมาฉันที่ศาลา พอโยมแม่ชีมา ไม่เห็นเราฉันที่กุฏิก็เลยบอกว่า
“ไม่ได้ๆ ฉันปวารณาแล้ว อยากนิมนต์ให้ท่านฉันที่นี่จะได้ปฏิบัติธรรม
สบายๆ” เราก็เลยปฏิบัติอยู่ที่กุฏิ

นั่งสมาธิอยู่ที่กุฏิวันแรก เรายังสูบบุหรี่อยู่ วันที่สองเราก็เหนื่อย...
เอ้า...คิดแล้วก็ข้าๆ นะ เราจะต้องทิ้งดีกว่า บุหรี่ไม่วิเศษวิโสอะไรเลย
อย่างอื่นวิเศษวิโสยังทนได้ตั้ง ๒๒ ปี เราก็เลยตัดสินใจทิ้ง มันทวิโทยก็
นั่งสมาธิ ก็ทนไป วันที่ ๔ ก็ทวิโทยอีก ก็ไม่เอาตัดสินใจตายเป็นตาย ทิ้ง

บุหรีลงคลองเลย

ปฏิบัติอยู่กับหลวง-
พ่อได้ ๑๕ วัน ก็ลาท่าน
ออกมาเดินธุดงค์ไปอยู่
บนเขา คราวหลังมาได้
ยินคนเล่าว่า หลวงพ่อ
ท่านพูดต่อนานเทศน์
บอกว่า “พระได้ธรรม-
กาย ไปอยู่เขาแล้ว”

เพราะหลวงพ่อดัดปากน้ำทำให้เราเลิกบุหรีได้ ตั้งแต่นั้นมาไม่สูบบุหรี่อีกเลย

หลวงพ่อดัดปากน้ำเรื่องอาหาร ทางกาย ทางใจ อาหาร
ทางใจก็คือ “ธรรมะ” วัตถุต่างๆ นั้นคือ “อาหารทางกาย” ปัจจุบันก็ได้
เอาหลักที่ท่านสอนมาเอามาใช้ เราฟังธรรมะกับท่านทุกๆ วัน ๑๕ วัน
ตอนกลางคืนนั่งสมาธิ ตอนนั้นก็จะมีพระมหาเจี๋ยก ท่านเป็นคนพาไปนั่ง
ตอนกลางคืน สมัยนั้นเรียกได้ว่าเรายังเมาอยู่ ก็ได้เรื่องอะไรเท่าไร
กำลังเริ่มปฏิบัติ

ถ้าสมัยนั้นไม่ได้หลวงพ่อดัด โรคอาจจะเอาเราไปฝังแล้ว เพราะ
เราสูบบุหรี่จนคอเป็นแผล และไอ ตอนนั้นก็ค่อยดีขึ้น กินยาหมักรับไป
ถ้าไม่เจอหลวงพ่อดัดก็คงต้องไปแล้ว ก็นึกถึงพระเดชพระคุณอยู่ทุกๆ วัน
ครูบาอาจารย์องค์แรกก็เจอหลวงปู่มั่น เจอท่านวันเดียวเท่านั้นแหละ
พอดีจะกลับไปอยู่สกล ไปเจอท่าน

เริ่มแรกท่านก็เทศน์เรื่องจิต จิตโตวิมุต การทำให้มาก ตีนให้
มาก นั่งให้มาก กินน้อย นอนน้อย นั่งให้มาก หลวงปู่มั่นท่านพูดเรื่อง
จิต

หลวงพ่อดัดท่านจะพูดเริ่มตั้งแต่สมณะ เริ่มตั้งแต่ขั้นพื้นฐานก่อน

ให้รักษาศีล สมาธิมันจะเกิด มีสติให้มันแล้วก็บริกรรมภาวนา และตรวจดูให้ศีลบริสุทธิ์ บริบูรณ์ซะก่อน ศีลเป็นพื้นฐาน เหมือนกับเราสร้างบ้าน ต้องวางแผนผังรากฐานให้มันคง สมาธิจึงจะเกิดขึ้นได้ ถ้าศีลต่างพร้อยไม่บริสุทธิ์ บริบูรณ์ สมาธิก็จะไม่เกิด เหมือนเราปลูกต้นไม้ไม่มีน้ำ มันก็ขึ้นไม่ได้

สมาธิก็เหมือนกัน สำคัญต้องอาศัยศีลเป็นพื้นฐาน เราจะสามารถรู้ธรรมะได้เร็ว มันจะเกิดเป็นเห็นเอง รู้เอง จะเห็นกายเราเอง เห็นจิตเราเอง

หลวงพ่อดปากน้ำบอกว่า มันจะเกิดขึ้นเมื่อศีลบริบูรณ์ เมื่อศีลบริบูรณ์ สมาธิบริสุทธิ์ มันสงบเรียบร้อยไม่ด้นรนแล้วปัญญาจะเกิดขึ้น เหมือนกับต้นไม้ เมื่อเราให้น้ำกะปุ๋ยตุ๋ๆ เติ๋ยวก็จะมีดอกผลให้ใช้ได้

ปลุกเสกพระ

อำนาจจิตถ้าคิดเห็นเป็นสมาธิ สร้างพระผงมันก็ขลัง ท่านบอกว่าปลุกเสกพระนะ ไม่ต้องนานหรอก ปลุกเสกพระนะ ปลุกเสกไปจิตไม่เป็นสมาธิมันก็ไม่ขลัง ถ้าจิตของเราเข้าสมาธิ เพียงแค่กงแลบลั่นก็ขลังแล้ว วิเศษแล้ว

